

ВАЛЕРІАНИ НАСТОЙКА

Valerianae tinctura

VALERIAN TINCTURE

Настойка, одержана із сировини, описаної в монографії «Валеріани корені».

Вміст: не менше 0.015 % (м/м) сесквітерпенових кислот, у перерахунку на валеренову кислоту (C₁₅H₂₂O₂; М.м. 234.3).

ВИРОБНИЦТВО

Настойку виготовляють підходящим методом з 1 частини лікарської рослинної сировини й 5 частин етанолу (60–80 %, об/об).

ВЛАСТИВОСТІ

Опис. Рідина коричневого кольору.

ІДЕНТИФІКАЦІЯ

▼ **С.** Високоєфективна тонкошарова хроматографія (2.8.25).

Випробовуваний розчин. До 5.0 мл випробовуваної настойки додають 5 мл метанолу Р.

Розчин порівняння (а). 2.5 мг ацетоксивалеренової кислоти Р і 4.0 мг валеренової кислоти Р розчиняють у метанолі Р і доводять об'єм розчину тим самим розчинником до 20.0 мл.

Розчин порівняння (b). 2.5 мл розчину порівняння (а) доводять метанолом Р до об'єму 10.0 мл.

Розчин порівняння (с). 10 мкл цитронелолу Р розводять до 40 мл метанолом Р (розчин А). 4 мг валеренової кислоти Р розчиняють у розчині А і доводять об'єм розчину тим самим розчином до 20 мл.

Маркер інтенсивності (розчини порівняння (а) і (b)): – валеренова кислота.

Пластинка: ТШХ-пластинка із шаром силікагелю F₂₅₄ Р (2–10 мкм).

Рухома фаза: оцтова кислота льодяна Р – етилацетат Р – толуол Р (0.5:30:70).

Нанесення: 5 мкл випробовуваного розчину, 2 мкл розчинів порівняння (а), (b) і (с), смугами 8 мм.

Відстань, що має пройти рухома фаза: 70 мм від нижнього краю пластинки.

Висушування: у потоці повітря за кімнатної температури протягом 5 хв.

Виявлення: обробляють анісового альдегіду розчином Р2 і нагрівають за температури 100 °С протягом 5 хв; переглядають за денного світла.

Придатність хроматографічної системи: розчин порівняння (с):

— на хроматограмі виявляються дві чіткі зони в середній третині хроматограми; нижня зона (цитронелол) і верхня зона (валеренова кислота) виявляються як фіолетові зони.

Результати: нижче наведено послідовність зон на хроматограмах розчину порівняння (а) і випробовуваного розчину. На хроматограмі випробовуваного розчину, крім того, можуть бути наявні інші зони, від дуже слабих до слабих.

Верхня частина пластинки	
	1–3 фіолетові зони, слабі
валеренова кислота: фіолетова зона	фіолетова зона, від слабій до інтенсивної (частково перекривається фіолетовою зоною нижче) (валеренова кислота) фіолетова зона, від слабій до еквівалентної
ацетоксивалеренова кислота: фіолетова зона	фіолетова зона, від слабій до еквівалентної (ацетоксивалеренова кислота) фіолетова зона, від дуже слабій до слабій (може бути відсутня) (гідроксивалеренова кислота)
Розчин порівняння (а)	Випробовуваний розчин

ВИПРОБУВАННЯ

Етанол (2.9.10). Не менше 95 % і не більше 105 % від номінального вмісту.

КІЛЬКІСНЕ ВИЗНАЧЕННЯ

Рідинна хроматографія (2.2.29).

Випробовуваний розчин. 10.0 г випробовуваної настойки доводять метанолом Р до об'єму 50.0 мл.

Розчин порівняння. Кількість ФСЗ валеріани екстракту сухого, що відповідає 1.0 мг валеренової кислоти, розчиняють у метанолі Р і доводять об'єм розчину тим самим розчинником до 10.0 мл. Обробляють ультразвуком протягом 10 хв, фільтрують крізь мембранний фільтр (номінальний розмір пор – 0.45 мкм).

Колонка: